

عنوان مقاله:

بررسی آتریوم به عنوان نماد معماری پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری و شهرسازی (اندیشه، نظریه ها و روش ها) (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

رامین بهمنی - گروه معماری، پردیس علوم و تحقیقات کردستان، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

محمد آزاداحمدی - گروه معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

خلاصه مقاله:

کمبود سوخت های فسیلی و بحران انرژی در جهان موجبات پدید آمدن عصر پایداری را فراهم کردند که سه مولفه: اجتماعی، اقتصادی و زیست محیطی بحث این توسعه را شکل داده و نقطه اشتراک این سه مولفه پایداری می باشد. مقوله زیست محیطی در مورد انرژی، محیط زیست، طراحی پایدار و دیگر مباحث انرژی خلاصه می شود. از این رو طراحی پایدار در مقیاس شهر تا ساختمان مورد توجه قرار گرفته چرا که مقدار بسیار زیادی از انرژی در جهان توسط ساختمان ها مصرف می شود. معماران با استفاده از عوامل و نمادهای سعی در پیشبرد پایداری در صنعت ساختمان کردند که یکی از این عوامل طراحی آتریوم بود. آتریوم به معنای یک فضای خالی و محصور می باشد که به صورت عمودی به ارتفاع چند طبقه ایجاد می شود. در واقع بخشی از بدنه کالبدی ساختمان است که کارکرد اصلی آن نورگیری است. که در انواع مختلفی در ساختمان ها بکارگیری می شوند. طراحی آتریوم خود یکی از راه های دستیابی به اهداف معماری پایدار در ساختمان ها می باشد. می توان نتیجه گرفت آتریوم در جهت کاهش مصرف انرژی به شکل سرمایه و گرمایش طبیعی، عملکرد غیرفعال خورشیدی ایفا کرده و به دلیل تامین نور کافی در فضا بازوهای بیشتری می توانند از نور طبیعی استفاده کنند.

کلمات کلیدی:

آتریوم، انرژی، نور، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/723809>

